

– at fastholde målsætninger på miljøområdet om forsigtighedsprincippet, internationale miljøaftaler og miljømærkningsordninger.

Regeringen opfordres til at arbejde for, at der på WTO's 4. ministerkonference træffes beslutninger, som sikrer, at TRIPS-aftalen ikke kommer til at stå i vejen for ulandenes adgang til import og kopiproduktion af livsnødvendig medicin, herunder aidsmedicin.

Endvidere bør de officielle forhandlinger på ministerkonferencen tilrettelægges, så alle WTO's medlemmer har reel mulighed for at deltage, og så såvel intern som ekstern transparen fremmes.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 96).

Det er dét, SF gerne vil.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så har jeg hr. Claus Larsen-Jensen og hr. Keld Albrechtsen for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at virkeligheden kan jo ofte være langsommere, end man egentlig godt kunne tænke sig i forhold til ens eget temperament. Men problemet er, at man er nødsaget til at forholde sig til den, hvis man ikke skal ende i dyb frustration.

Derfor vil jeg gerne spørge: Er det ikke korrekt, at et bredt flertal, inklusive SF, har lagt en klar linje og sat nogle klare mål for, hvad vi vil i WTO, og har lagt en klar strategi? Er det ikke sådan, at det faktisk ikke er partierne her i Folketinget eller regeringen, der blokerer for, at der ikke er sket noget, og at det nødvendigvis heller ikke i alle sammenhænge er EU-systemet og EU-samarbejdet, der blokerer? Og vil hr. Jørn Jespersen ikke også godt indrømme, at udviklingslandene ikke bare er én stor klump af fantastisk progressive regeringer, som vil alt det gode på denne jord, men selvfølgelig godt kan bruge manglende adgang til markeder som en undskyldning for, at de ikke vil sikre grundlæggende arbejdstagerrettigheder og miljøregler? Er billedet i virkeligheden ikke langt mere nuanceret, så kampen ikke bare er mellem nord og syd, men at der også kræves alliancer på tværs af kloden?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker hr. Jørn Jespersen for, at han fremhæver den boligforening, jeg har haft den ære at være formand for; det er der nemlig god grund til.

At tage udgangspunkt i det lokale synes jeg netop er det rigtige, og jeg synes faktisk også, der er grund til, at vi her i Danmark arbejder ud fra f.eks. at sige nej til hormonbøffer og nej til gensplejsning og nej til tvungne udliciteringer, uanset hvad WTO og EU måtte beslutte om de sager. Det er at tage udgangspunkt i det lokale.

Så konstaterer hr. Jørn Jespersen, at der er ingen vilje i EU og EU kommer ingen vegne. Men samtidig vil hr. Jørn Jespersen med Nicetraktaten overlade endnu mere magt til Europa-Kommissionen til at forhandle på Danmarks vegne i WTO, og det hænger jo ikke sammen. Det er jo direkte selvmord at overlade magten til en EU-organisation, som fører den stik forkerte politik, sådan som hr. Jørn Jespersen helt korrekt har gennemgået i dag.

Det fører kun til ulykker, hvis hr. Jørn Jespersen forestiller sig, at vi skal arbejde gennem i EU, når hr. Jørn Jespersen selv har erkendt, at EU ingen vilje har til forbedringer. Var det ikke bedre, at Danmark bevarede sin selvstændighed og frihed til at forhandle med de afrikanske lande uden om EU, f.eks. for at kræve ændringer af TRIPS-aftalen og standse investeringsaftalen i WTO? Var en alliance med ulandene ikke bedre end en alliance med den Europa-Kommission, som hr. Jørn Jespersen selv har erkendt står i vejen for løsninger?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørn Jespersen, og derefter tror jeg, vi er tilbage i ordførerrækken.

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Claus Larsen-Jensen spørger mig, om det ikke er rigtigt, at SF har været en del af et flertal, som har lagt en klar strategi. Jo, det er fuldstændig rigtigt, og de sidste vedtagelser, vi har lavet på WTO-området, synes jeg har peget fremad. De er vedtaget med et bredt flertal, SF har været en del af det, og jeg vil oven i købet tillade mig at sige en rimelig drivende del af det flertal. Derfor står vi også fast på, at det er væsentligt, at vi hele tiden ser fremad, fastlægger en dagsorden og præger forhandlingerne.

Det, jeg siger i dag, er ikke et opgør med den linje. Det er bare et forsøg på sige, at jeg ikke sy-